

SMĚRNICE RADY 2013/43/EU

ze dne 22. července 2013,

kteou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 2006/112/ES ⁽³⁾ stanoví, že daň z přidané hodnoty (DPH) je povinná odvést každá osoba povinná k dani uskutečňující plnění zahrnující zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby. U přeshraničních plnění a některých domácích vysoce rizikových odvětví je však stanoveno přenesení povinnosti odvést daň na osobu, které je dodáno zboží nebo poskytnuta služba (mechanismus přenesení daňové povinnosti).

(2) Vzhledem k závažnosti podvodů v oblasti DPH by členským státům mělo být povoleno dočasně používat mechanismus, kterým se povinnost odvést daň přesouvá na osobu, pro kterou je zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečněno, v případě dodání určitých kategorií zboží či poskytnutí určitých kategorií služeb, i když tyto kategorie nejsou uvedeny v článku 199 směrnice 2006/112/ES, ani se na ně nevztahují zvláštní odchylky udělené členským státům.

(3) Za tímto účelem předložila Komise v roce 2009 návrh se seznamem řady zboží a služeb, u nichž by mohl být po omezenou dobu používán mechanismus přenesení daňové povinnosti. Rada se rozhodla pro rozdělení návrhu a přijala směrnici Rady 2010/23/EU ⁽⁴⁾, která se

však omezila pouze na povolenky na emise skleníkových plynů, neboť situace s podvody v tomto odvětví si vyžádala okamžitou reakci. Rada zároveň učinila politický závazek, že bude pokračovat v jednáních o zbývajících částí návrhu Komise.

(4) Od té doby se objevily podvody i v jiných odvětvích, a ke zbývajícím částem návrhu Komise by tudíž mělo být přidáno nové zboží a služby, pokud jde o předem stanovený seznam zboží a služeb, u nichž by se mohlo používat přenesení daňové povinnosti. K podvodům dochází především v souvislosti s dodáváním plynu a elektřiny, poskytováním telekomunikačních služeb, dodáváním herních konzolí, tabletů a laptopů, obilovin, technických plodin, včetně olejnatých semen a cukrové řepy, a surových či polozpracovaných kovů, včetně drahých kovů.

(5) Zavedení mechanismu přenesení daňové povinnosti, který se nepoužívá obecně, ale je zaměřen na toto zboží a služby, které jsou podle nedávných zkušeností obzvláště náchylné k podvodům, by nemělo nepříznivě ovlivnit základní principy systému DPH, jako jsou dělené platby.

(6) Předem stanovený seznam, z něhož mohou členské státy vybírat, by měl být omezen na dodání zboží a poskytnutí služeb, které jsou podle nedávných zkušeností obzvláště náchylné k podvodům.

(7) Při používání mechanismu přenesení daňové povinnosti jsou členské státy oprávněny stanovit podmínky pro používání tohoto mechanismu, včetně stanovení prahových hodnot, kategorií dodavatelů, poskytovatelů, pořizovatelů nebo příjemců, na které se tento mechanismus vztahuje, a částečné používání mechanismu v rámci jednotlivých kategorií.

(8) Jelikož je mechanismus přenesení daňové povinnosti dočasným opatřením do doby, než budou přijata dlouhodobější legislativní řešení zaměřená na zvýšení odolnosti systému DPH vůči daňovým podvodům, měl by se mechanismus přenesení daňové povinnosti podle článku 199a směrnice 2006/112/ES používat pouze po omezenou dobu.

(9) Aby bylo zajištěno, že mechanismus přenesení daňové povinnosti bude možné používat po dostatečně dlouhou dobu tak, aby byl účinný a bylo možno jej následně zhodnotit, je nutné prodloužit jeho stávající dobu použitelnosti, která končí dne 30. června 2015. Stejně tak by mělo být posunuto datum, do kdy má být provedeno hodnocení, jakož i datum, do kdy je třeba oznámit, že dochází k přesunu podvodného jednání.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341 E, 16.12.2010, s. 81.

⁽²⁾ Úř. věst. C 339, 14.12.2010, s. 41.

⁽³⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2010/23/EU ze dne 16. března 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů (Úř. věst. L 72, 20.3.2010, s. 1).

(10) Aby mohly používat mechanismus přenesení daňové povinnosti ve výše uvedených případech všechny členské státy, je nutné přijmout zvláštní změnu směrnice 2006/112/ES.

(11) Jelikož cílem navrhovaného opatření je řešit problém podvodů v oblasti DPH prostřednictvím dočasných opatření, která se odchyľují od stávajících pravidel Unie, a tohoto cíle nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale lze jej dosáhnout jedině na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(12) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

1) V článku 193 se slova „článků 194 až 199“ nahrazují slovy „článků 194 až 199b“.

2) Článek 199a se mění takto:

a) v odstavci 1 se uvozující věta nahrazuje tímto:

„1. Členské státy mohou do 31. prosince 2018 na dobu alespoň dvou let stanovit, že osobou povinnou odvést daň je osoba povinná k dani, již je dodáno některé z tohoto zboží nebo poskytnuta některá z těchto služeb“;

b) v odstavci 1 se doplňují nová písmena, která znějí:

„c) dodání mobilních telefonů, to jest zařízení vyrobených nebo upravených pro použití ve spojení se sítí, která má licenci, a provozovaných na stanovených frekvencích, bez ohledu na to, zda mají další využití;

d) dodání zařízení s integrovanými obvody, jako jsou mikroprocesory a centrální procesorové jednotky, ve stavu před zabudováním do výrobků pro konečné uživatele;

e) dodání plynu a elektřiny obchodníkovi povinnému k dani definovanému v čl. 38 odst. 2;

f) dodání certifikátů plynu a elektřiny;

g) poskytnutí telekomunikačních služeb definovaných v čl. 24 odst. 2;

h) dodání herních konzol, tabletů a laptopů;

i) dodání obilovin a technických plodin, včetně olejnatých semen a cukrové řepy, které nejsou běžně používány v nezměněném stavu ke konečné spotřebě;

j) dodání surových či polozpracovaných kovů, včetně drahých kovů, na které se jinak nevztahuje čl. 199 odst. 1 písm. d), zvláštní režim pro použité zboží, umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti podle článků 311 až 343 ani zvláštní režim pro investiční zlato podle článků 344 až 356.“;

c) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„1a. Členské státy mohou stanovit podmínky pro používání mechanismu uvedeného v odstavci 1.

1b. Používání mechanismu uvedeného v odstavci 1, pokud jde o dodání kteréhokoli ze zboží nebo poskytnutí kterýchkoli služeb uvedených v písm. c) až j) uvedeného odstavce, je podmíněno zavedením vhodných a účinných ohlašovacích povinností pro osoby povinné k dani, které dodávají zboží nebo poskytují služby, na něž se vztahuje mechanismus uvedený v odstavci 1.“;

d) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy uvědomí výbor pro DPH o používání mechanismu uvedeného v odstavci 1 v okamžiku zavedení tohoto mechanismu, přičemž Komisi poskytnou tyto informace:

a) oblast působnosti opatření, kterým se mechanismus zavádí, společně s druhem a charakteristikou podvodu, a podrobný popis doprovodných opatření, včetně veškerých ohlašovacích povinností uložených osobám povinným k dani a jakýchkoli kontrolních opatření;

b) opatření přijatá s cílem informovat příslušné osoby povinné k dani o zavedení používání mechanismu;

c) hodnotící kritéria umožňující srovnání podvodných jednání ve vztahu ke zboží a službám uvedeným v odstavci 1 před zavedením mechanismu a po jeho zavedení, srovnání podvodných jednání ve vztahu k jinému zboží a jiným službám před zavedením mechanismu a po jeho zavedení, jakož i posouzení případného nárůstu jiných druhů podvodných jednání po zavedení mechanismu oproti době před jeho zavedením;

d) datum začátku používání opatření, kterým se mechanismus zavádí, a dobu, po kterou se bude používat.“;

- e) v odst. 3 prvním pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Členské státy používající mechanismus uvedený v odstavci 1 podají Komisi do 30. června 2017 zprávu založenou na hodnotících kritériích uvedených v odst. 2 písm. c).“;

- f) v odst. 3 druhém pododstavci se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) dopad na podvodná jednání týkající se dodání zboží nebo poskytnutí služeb, na které se opatření vztahuje;“

- g) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Každý členský stát, který po vstupu tohoto článku v platnost zjistí změnu trendů podvodných jednání na svém území, pokud jde o zboží či služby uvedené v odstavci 1, předloží v tomto směru do 30. června 2017 zprávu Komisi.“

5. Komise předloží před 1. lednem 2018 Evropskému parlamentu a Radě celkovou hodnotící zprávu o účincích mechanismu stanoveného v odstavci 1 v oblasti boje proti podvodům.“

Článek 2

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 3

Tato směrnice se použije do 31. prosince 2018.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 22. července 2013.

Za Radu
předsedkyně
C. ASHTON